

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8524010199
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8524010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/38/2024 zo dňa 07.02.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec obž. A. B., nar. X.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, F. C. D., trestne stíhaného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona a prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- ako štatutárny zástupca, starosta obce E., okres C. D. po tom, ako obec E. uzatvorila s G. samosprávnym krajom Zmluvu číslo XXX/XXXX/XXX o poskytnutí dotácie z rozpočtu G. samosprávneho kraja na opravu kuchyne kultúrneho domu obce E. vo výške 5.000,- eur so spolufinancovaním obce vo výške najmenej 20 % (ďalej len „Zmluva“), ktorá bola podpísaná dňa 27.5.2022 v obci E. A. B. ako štatutárnym zástupcom, starostom obce E. a dňa 29.6.2022 v Prešove predsedom G. samosprávneho kraja G. A. A. G., kde ku zverejneniu Zmluvy v Centrálnom registri zmlúv došlo dňa 08.07.2022 a Zmluva nadobudla účinnosť dňa 09.07.2022, pričom termín realizácie podpornej činnosti bol stanovený na obdobie od 01.01.2022 do 31.10.2022, termín na predloženie vyúčtovania dotácie bol stanovený do 15 kalendárnych dní od nadobudnutia účinnosti zmluvy v prípade, ak projekt bol zrealizovaný pred uzatvorením zmluvy, respektíve do 30 kalendárnych dní od posledného dňa ukončenia realizácie podporenej činnosti, ak došlo k uzatvoreniu zmluvy pred termínom realizácie podporenej činnosti, najneskôr však do 30.11.2022 a spôsob poskytnutia dotácie bol určený jednorazovo formou refundácie, pričom počas zmluvne stanovenej doby trvania podporenej činnosti neboli vykonané rekonštrukčné práce a nedošlo k oprave kuchyne kultúrneho domu obce E. a A. B., ako štatutárny zástupca obce E., a na jeho pokyn ním poverené osoby, v období od 30.11.2022 do 16.12.2022 predložili Úradu G. samosprávneho kraja vyúčtovanie dotácie, ktoré obsahovalo nepravdivé, fiktívne listinné podklady a neexistujúce výdavky na opravu kuchyne kultúrneho domu obce E. vo výške 6.000,01 eur, ktoré boli 20.12.2022 na bankový účet obce E. číslo IBAN C. XX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený vo H. I. J., K., refundované G. samosprávnym krajom vo výške 5.000,- eur, čím A. B. ako štatutárny zástupca obce E., okres C. D., konal úmyselne v rozpore s ustanovením § 13 ods. 2 zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, a v rozpore so 7. bodom VI. článku a 2. bodom X. článku Všeobecne záväzného nariadenia G. samosprávneho kraja číslo 78/2019 o poskytovaní dotácií z vlastných príjmov G. samosprávneho kraja v znení účinnom v čase realizácie podporenej činnosti a týmto svojím konaním spôsobil G. samosprávnemu kraju, L. A. XXXX/X, XXX XX G. majetkovú škodu vo výške 5 000,- eur,

p o s t u p u j e Okresnému úradu C. D., ktorý by ju mal prejednať ako priestupok.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona a z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

ako štatutárny zástupca, starosta obce E., okres C. D. po tom, ako obec E. uzatvorila s G. samosprávnym krajom Zmluvu číslo XXX/XXXX/XXX o poskytnutí dotácie z rozpočtu G. samosprávneho kraja na opravu kuchyne kultúrneho domu obce E. vo výške 5.000,- eur so spolufinancovaním obce vo výške najmenej 20 % (ďalej len „Zmluva“), ktorá bola podpísaná dňa 27.5.2022 v obci E. A. B. ako štatutárnym zástupcom, starostom obce E. a dňa 29.6.2022 v G. predsedom G. samosprávneho kraja G. A. A. G., kde ku zverejneniu Zmluvy v Centrálnom registri zmlúv došlo dňa 08.07.2022 a Zmluva nadobudla účinnosť dňa 09.07.2022, pričom termín realizácie podporenej činnosti bol stanovený na obdobie od 01.01.2022 do 31.10.2022, termín na predloženie vyúčtovania dotácie bol stanovený do 15 kalendárnych dní od nadobudnutia účinnosti zmluvy v prípade, ak projekt bol zrealizovaný pred uzatvorením zmluvy, respektíve do 30 kalendárnych dní od posledného dňa ukončenia realizácie podporenej činnosti, ak došlo k uzatvoreniu zmluvy pred termínom realizácie podporenej činnosti, najneskôr však do 30.11.2022 a spôsob poskytnutia dotácie bol určený jednorazovo formou refundácie, pričom počas zmluvne stanovenej doby trvania podporenej činnosti neboli vykonané rekonštrukčné práce a nedošlo k oprave kuchyne kultúrneho domu obce E. a A. B., ako štatutárny zástupca obce E., a na jeho pokyn ním poverené osoby, v období od 30.11.2022 do 16.12.2022 predložili Úradu G. samosprávneho kraja vyúčtovanie dotácie, ktoré obsahovalo nepravdivé, fiktívne listinné podklady a neexistujúce výdavky na opravu kuchyne kultúrneho domu obce E. vo výške 6.000,01 eur, ktoré boli 20.12.2022 na bankový účet obce E. číslo IBAN C. XX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený vo H. I. J. a.s. refundované G. samosprávnym krajom vo výške 5.000,- eur, čím A. B. ako štatutárny zástupca obce E., okres C. D. konal úmyselne v rozpore s ustanovením § 13 ods. 2 zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, a v rozpore so 7. bodom VI. článku a 2. bodom X. článku Všeobecne záväzného nariadenia G. samosprávneho kraja číslo 78/2019 o poskytovaní dotácií z vlastných príjmov G. samosprávneho kraja v znení účinnom v čase realizácie podporenej činnosti, a týmto svojím konaním spôsobil G. samosprávnemu kraju, L. A. XXXX/X, XXX XX G. majetkovú škodu vo výške 5.000,- eur.

Za to mu bol podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1 a § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný peňažný trest vo výške 3.500,- eur. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovený aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému G. samosprávnemu kraju škodu vo výške 5.000,- eur.

Proti uvedenému rozsudku podali riadne a včas odvolanie obžalovaný proti všetkým jeho výrokom a prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie odôvodnil tak, že rozsudok napáda v celom rozsahu, pričom uplatňuje odvolacie dôvody spočívajúce v nejasnosti a neúplnosti deklarováných skutkových zistení, ako aj skutočnosti, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie [§ 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], a tiež v tom, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona [§ 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku]. K uplatneným odvolacím dôvodom ďalej uviedol:

„Namietaná nejasnosť a neúplnosť deklarováných skutkových zistení, ako aj skutočnosti, že sa súd I. stupňa v napadnutom rozsudku presvedčivým a preskúmateľným spôsobom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie, postihuje tzv. ťažiskové skutkové okolnosti, tvoriace konštrukciu skutku (skutkovej vety napadnutého rozsudku), ktorý je mi kladený za vinu v napadnutom rozsudku, predovšetkým vo vzťahu skutočnosti, že ako štatutárny zástupca obce E., resp. na môj pokyn, mnou poverené osoby predložili Úradu G. samosprávneho kraja (ďalej len ako „G.“) vyúčtovanie dotácie, ktoré obsahovalo nepravdivé, fiktívne listinné podklady a neexistujúce výdavky na opravu

kuchyne kultúrneho domu obce E., vo výške 6.000 EUR, ktoré boli následne refundované G., vo výške 5.000 EUR. Ide teda o základné vecné a časopriestorové charakteristiky predmetného skutku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť (totožnosť) predmetného skutku. Z napadnutého rozsudku pritom vyplýva, že súd I. stupňa, skutkovo ustálil, že som mal vedomosť o komunikácii realizovanej poverenými zamestnankyňami Obecného úradu obce E. s G. v súvislosti s vyúčtovaním poskytnutej dotácie a zároveň dospel k zisteniu, že predmetná komunikácia sa diala s mojím vedomím, resp. na môj príkaz. K deklarovánu skutkovému zisteniu súd I. stupňa dospel predovšetkým na základe výpovedi pracovníčok obecného úradu, z ktorých vyplýva, že tieto vykonávali úkony spojené s ukončením projektu s mojím vedomím, resp. na môj príkaz. V tejto súvislosti súd I. stupňa osobitne akcentuje, že je vylúčené, aby som ako starosta obce, vzhľadom na početnosť e-mailovej komunikácie medzi obcou E. a G., ohľadne vyúčtovania dotácie o tom nemal vedomosť. S prezentovaným skutkovým zistením súdu I. stupňa sa nemožno stotožniť. Predovšetkým je potrebné dôsledne odlišovať moju vedomosť o tom, že poverené zamestnankyne Obecného úradu obce E. v súvislosti s vyúčtovaním predmetnej dotácie predkladali G. potrebné podklady, od mojej vedomosti o obsahu predkladanej dokumentácie, osobitne od mojej vedomosti o tom, že predkladaná dokumentácia obsahuje nepravdivé, fiktívne listinné podklady a neexistujúce výdavky. V tejto súvislosti sa žiada osobitne akcentovať, že z obsahu mojej výpovede, ako aj mojich vyjadrení v priebehu hlavného pojednávania a v konečnom dôsledku aj z obsahu písomného „Príkazu starostu obce - A. B. na všetky úkony týkajúce sa projektu - oprava kuchyne kultúrneho domu č. žiadosti: DPO/22/785“ vyplýva, že ako starosta obce som dal príkaz pre osoby: M. B., A. N. a O. P. na všetky úkony týkajúce sa predmetného projektu. Z obsahu označených dôkazov (vrátane svedeckých výpovedí zamestnankyň Obecného úradu obce E.) však nemožno vyvodiť záver, že som mal vedomosť o tom, že predkladané (zasielané) podklady G. v súvislosti s vyúčtovaním predmetnej dotácie, obsahujú nejaké nepravdivé, fiktívne podklady a neexistujúce výdavky. Súd I. stupňa v tejto súvislosti nedôvodne abstrahuje (od samotnej podstaty) a generalizuje vyjadrenie svedkyne N., resp. A. P., že som mal vedomosť o tom, že tieto realizujú úkony (zasielajú podklady) súvisiace s vyúčtovaním poskytnutej dotácie G., aj na moju vedomosť o tom, že tieto zasielané podklady obsahujú nepravdivé, fiktívne a neexistujúce výdavky, čím neprípustným spôsobom dotvára skutkový dej (okolnosti) spôsobom, ktorý nemá oporu v obsahu produkovaných dôkazov. Inak povedané, súd I. stupňa, účelovou dezinterpretáciou obsahu označených dôkazov v môj neprospech, prisudzuje produkovaným dôkazom význam, ktorý explicitne nevyplýva z ich obsahu. Jednoducho z obsahu označených dôkazov nevyplýva, aby som zamestnankyne obecného úradu nezákonným spôsobom usmerňoval pri príprave, spracovaní a zasielaní administratívnej dokumentácie súvisiacej s realizáciou a vyúčtovaním predmetnej dotácie, resp. aby som mal vedomosť o tom, že tieto zasielajú G. nepravdivé, fiktívne, resp. neexistujúce výdavky. Naopak, z obsahu označených svedeckých výpovedí (N., A. P.) vyplýva iba to, že tieto konali autonómne, na základe všeobecného mandátu vyplývajúceho z obsahu písomného Príkazu starostu obce na všetky úkony súvisiace s projektom - oprava kuchyne kultúrneho domu zo dňa 30.11.2022. Pokiaľ súd I. stupňa v napadnutom rozsudku skutkovo uzatvára, že o mojej vedomosti o tom, že zamestnankyne obecného úradu predkladali G. nepravdivé a fiktívne podklady, svedčí aj môj vlastnoručný podpis na Správe o vyhodnotení projektu, žiada sa poznamenať, že sudca konajúceho súdu nie je kompetentnou odbornou autoritou (z odboru grafickej diagnostiky), ktorá bola oprávnená jednoduchou komparáciou podpisovej pečiatky (faximille podpisu) a môjho vlastnoručného podpisu kvalifikovaným spôsobom odborne posúdiť, či Správa o vyhodnotení projektu je opatrená mojím vlastnoručným podpisom alebo iba mojou pečiatkou. Trestný poriadok pre tento prípad stanovuje predpísaný procesný postup indikovaný v ust. § 142 ods. 1 Tr. poriadku. Podľa názoru súdu I. stupňa o existencii mojej vedomosti o tom, že bolo potrebné dopĺňať podklady na vyúčtovanie poskytnutej dotácie, svedčí aj skutočnosť, že som mal telefonicky komunikovať ohľadne projektu so svedkyňou Q. A. a následne označená svedkyňa komunikovala aj s ďalšími osobami, ktoré som poveril vyhotovením tej ktorej požiadavky zo strany G.. V tejto súvislosti sa žiada opätovne osobitne akcentovať a „uviesť veci na pravú mieru“, že súd I. stupňa si nedôvodne a zrejme len nedopatrením zamieňa moju vedomosť o tom, že poverené zamestnankyne obecného úradu komunikovali a predkladali G. podklady súvisiace s administráciou priebehu a vyúčtovania poskytnutej dotácie, s mojou vedomosťou o tom, že tieto zamestnankyne prípadne predkladali / zasielali G. nepravdivé, fiktívne, teda modifikované podklady. Ide o významovo rozdielne skutkové okolnosti. Vo vzťahu k telefonickej komunikácii s Q. A. súd I. stupňa dospel k skutkovému zisteniu, že zo svedeckej výpovede Q. A. vyplýva, že som s ňou mal viacero telefonátov, na základe čoho súd I. stupňa uzatvára, že označenou svedeckou výpoveďou je vyvrátená moja obrana a snaha prekrúcať okolnosti prípadu vo svoj prospech, že som s Q. A. telefonoval iba raz. V tejto súvislosti som toho názoru, že súd I. stupňa prisudzuje svedeckej výpovedi Q. A. význam, ktorý je v rozpore s jej obsahom. Konkrétne Q. A. sa k telefonickej komunikácii so

mnou vyjadrovala v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.11.2024, keď na otázku obhajcu: „Uvedte, či okrem Vami spomínanej e-mailovej komunikácii s prijímateľom dotácie sa realizovala aj komunikácia telefonická, prípadne osobná. Ak áno, tak či bola táto komunikácia Vami zdokumentovaná formou úradného záznamu“, svedkyňa uvádza: „Bola telefonická komunikácia aj s p. starostom, aj prípadne s inými osobami, ktorým p. starosta posunul túto komunikáciu, ako napr. technik a podobne ... Osobná komunikácia nebola“ (s. 12 zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 20.11.2024). Rovnako svedkyňa Q. A. sa k telefonickej komunikácii vyjadrovala aj v rámci jej reakcie na otázku prokurátora: „Kontaktoval Vás niekedy telefonicky prítomný obžalovaný ohľadom dotácie, ktorá je predmetom obžaloby, či už pred podaním žiadosti, po jej podaní, pred začatím alebo po začatí trestného stíhania? Ak áno uvedte, tak koľkokrát to bolo a čo bolo obsahom týchto rozhovorov, ak boli realizované?“ svedkyňa uvádza: „Pamätám si iba jednu situáciu, keď ma kontaktoval obžalovaný a zisťoval informácie ohľadne termínu projektu a termínu na jeho vyúčtovanie, pričom ako každému som odpovedala v zmysle Zmluvy, teda kedy je termín ukončenia projektu a dokedy je potrebné predložiť vyúčtovanie (s. 13, zápisnice o hlavnom pojednávaní, zo dňa 20.11.2024). Na rozdiel od záveru prezentovaného súdom I. stupňa som toho názoru, že moja obrana (tvrdenie), že v súvislosti s realizáciou a vyúčtovaním predmetnej dotácie som komunikoval s Q. A. iba raz, aj to v súvislosti s termínom vyúčtovania projektu, bola v celom rozsahu potvrdená a nie vyvrátená a už vôbec z obsahu referovanej telefonickej komunikácie nevyplýva, aby jej obsahom bola potreba modifikácie, či doplnenia zasielaných podkladov k predmetnej dotácii. V uvedenom smere napadnutý rozsudok vyznieva nepresvedčivo, nepreskúmateľne a svojvoľne, nakoľko deklarované skutkové zistenia nemajú oporu v obsahu produkovaných dôkazov, resp. sú dokonca v diametrálnom rozpore s ich obsahom. V neposlednom rade súd I. stupňa v napadnutom rozsudku dospel k zisteniu, že som, po podaní žiadosti o poskytnutie dotácie, na výzvy G. opakovane e-mailom zaslal G. výpočet prác, na ktoré sa žiada dotácia, pričom išlo čisto iba o stavebné činnosti, s výslovným dodatkom, že ide o bežné výdavky, pri ktorých je možné sa dôvodne domnievať, že som ich posielal priamo ja. K deklarovánu skutkovému zisteniu sa žiada predovšetkým poznamenať, že relevantné skutkové zistenia musia mať svoj základ v obsahu produkovaných dôkazov a nemôžu byť vecou domnienok konajúceho súdu, nakoľko takýto procesný postup súdu je celkom evidentne v rozpore s procesnými pravidlami hodnotenia dôkazov (zásadou zistenia skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností) normatívne ukotvenými v ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Inak povedané domnienky nadobúdajú výlučne operatívny, nie však procesný význam. Prezentovanú domnienku neodôvodňuje ani skutočnosť, že som mal potenciálne prístup k „obecnému“ e-mailovému kontu, nakoľko na úradnú komunikáciu som používal výlučne osobné e-mailové konto: A.. Spoločné - „obecné“ e-mailové konto používali na úradnú komunikáciu výlučne poverení zamestnanci obecného úradu. Tak to bolo aj v prípade e-mailovej komunikácie s G. v súvislosti s realizáciou a vyúčtovaním predmetnej dotácie. Navyše z obsahu svedeckých výpovedí M. B., A. N. a Q. P. pritom vyplýva, že predmetné listiny, súvisiace s administráciou realizácie a vyúčtovania poskytnutej dotácie, vyhotovili, pripravili a odoslali G. na základe predchádzajúcej komunikácie - usmernenia svedkyne Q. A. z G. a samozrejme na základe všeobecného mandátu na realizáciu týchto úkonov formalizovaného vo forme písomného Príkazu starostu obce zo dňa 30.11.2022. Uvedené možno vzťahovať aj na telefonickú či e-mailovú komunikáciu prijímateľa s poskytovateľom dotácie, keď z obsahu označených svedeckých výpovedí vyplýva, že predmetná komunikácia bola realizovaná zamestnankyňami Obecnému úradu E. prostredníctvom „obecného“ e-mailového konta, ku ktorému mali neobmedzený prístup. Rovnako na základe obsahu svedeckej výpovede Q. N. možno spoľahlivo skutkovo ustáliť, že Súpis prác, ktorý bol poskytovateľovi predložený dodatočne, po podaní Žiadosti o dotáciu, na základe výzvy G. na opravu, resp. doplnenie podanej „žiadosti“ tento spracoval samostatne, a rovnako samostatne spracoval aj Súpis vykonaných prác v rámci vyúčtovania dotácie, ktorý e-mailom poslal G. - pani Q. A.. V konečnom dôsledku nemožno prisvedčiť správnosti ani skutkovému zisteniu deklarovánu súdom I. stupňa, že elektrická pec, ako oprávnený výdavok poskytnutej dotácie, nebola spomínaná v Žiadosti o dotáciu a jej doplneniach a ani vo vyúčtovaní prác na projekte, nakoľko samotná žiadosť o poskytnutie dotácie a ani jej príloha označená ako „Rozpočet akcie“ neobsahuje položkovite štruktúrovaný výpočet - jednotlivých refundovaných výdavkov, namiesto toho obsahuje, podľa predtlaču prílohy, sumarizačnú položku č. 6 predpokladaných nákladov na predmetný projekt, marginálne označenú ako „ostatné bežné výdavky“, s celkovým rozpočtom vo výške 10.000 EUR. V tejto súvislosti z obsahu „Krycieho listu rozpočtu“ predmetného projektu vyplýva položkovitý rozpočet akcie, kde pod položkou 61 sa uvádza elektrická rúra (č. I. 35 vyšetrovacieho spisu). Predmetný krycí list rozpočtu nie je súčasťou podanej Žiadosti o dotáciu ako jeho príloha a nie je opatrený ani pečiatkou žiadateľa, ale tvorí súčasť administratívneho spisu G. k predmetnej dotácii. Navyše súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj súbor listinných dôkazov, ktoré som predložil v rámci svojho výsluchu v prípravnom konaní, vzťahujúcich sa k nákupu elektrickej pece,

elektroinštaláčného a vodoinštaláčného materiálu spoločnosťou C. E., s.r.o., r.s.p., ako dodávateľa diela - „Rekonštrukcia kuchyne v Obecnom dome obce E.“ od jeho jednotlivých subdodávateľov. Osobitne sa v tejto súvislosti žiada akcentovať faktúra: R. zo dňa 29.07.2022 vystavená spoločnosťou S., C. (ako dodávateľ) spoločnosti C. E., s.r.o., r.s.p., predmetom ktorej je fakturácia dodávky elektrickej pece dvojvrúrovej PCE-920-SC v cene 4.074,00 EUR s DPH. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je pritom aj faktúra: R. XXXXXX zo dňa 31.04.2022 vystavená spoločnosťou C. E., s.r.o., r.s.p., obci E., predmetom ktorej je fakturácia dodávky identickej elektrickej pece za cenu 3.789,97 EUR s DPH. V konečnom dôsledku súd I. stupňa v napadnutom rozsudku síce správne skutkovo ustálil, že fotodokumentáciu rekonštrukcie kuchyne v obci T. vyhotovil Q. N. a zároveň expresívne k uvedenému dodáva, že obhajoba „pozabudla“ v záverečnej reči spomenúť aj tú časť svedeckej výpovede Q. N., že predmetné „fotky“ som poslal ja urobiť do T. označeného svedka, na základe čoho súd I. stupňa uzatvára, že som už vedel, v čase keď som ho posielal „fotky“ vyhotoviť, na čo ich využijem. S prezentovaným skutkovým zistením sa nemožno stotožniť a použijúc rovnaký expresívny výraz ako súd I. stupňa, zrejme súd I. stupňa len nedopatrením opomenul zreferovať a osobitne vyhodnotiť aj tú časť označenej svedeckej výpovede Q. N., v ktorej sa vyjadruje k účelu, na ktorý som ho poslal vyhotoviť predmetné fotografie do obce T. a síce len za účelom, aby sme mali túto rekonštrukciu ako vzor, aby bolo možné čo najlepšie prerobiť našu kuchyňu v obci E.. Jednoducho súd I. stupňa označenú svedeckú výpoveď referuje fragmentárne (neúplne) a navyše v rozpore s jej obsahom, v dôsledku čoho vyvodzuje aj nesprávne skutkové zistenia. V uvedenom smere považujem napadnutý rozsudok za nepresvedčivý, nepreskúmateľný, ale predovšetkým za svojvoľný. Sumarizačne potom možno namietat, že z obsahu žiadneho vo veci produkovaného dôkazu nemožno spoľahlivo a bez dôvodných pochybností skutkovo ustáliť, aby som akýmkoľvek spôsobom participoval na príprave vyhotovení či odoslaní jednotlivých listinných podkladov G. súvisiacich s administráciou realizácie a vyúčtovania poskytnutej dotácie, a rovnako ani to, aby som sa oboznámil s ich obsahom pred ich odoslaním G. zamestnankyňami Obecného úradu obce E. a v konečnom dôsledku ani to, aby som zamestnankyniam Obecného úradu obce E. akýmkoľvek nezákonným spôsobom usmerňoval pri príprave, spracovaní či zasielaní predmetných listinných podkladov G.. Nad rámec uvedeného sa žiada dodať a poznamenať, že na základe obsahu vo veci produkovaných dôkazov vykonaných na hlavom pojednávaní možno spoľahlivo a bez dôvodných pochybností skutkovo ustáliť, že som spomedzi referovaných listinných dôkazov súvisiacich s predmetnou projektovou (dotáčnou) dokumentáciou vlastnoručne podpísal a pred ich podpisom sa oboznámil aj s ich obsahom výlučne v prípade žiadosti o poskytnutie predmetnej dotácie, vrátane jej neoddeliteľných príloh k tejto „žiadosti“ tvoriacich jej súčasť, ako aj samotnú Zmluvu o poskytnutí dotácie č. XXX/XXXX/XXX zo dňa 27.05.2022 a rovnako tak písomný Príkaz starostu na všetky úkony týkajúce sa projektu - opravy kuchyne kultúrneho domu č. Žiadosti: B.. Vo vzťahu k ostatným listinám tvoriacim súčasť projektovej dokumentácie sa žiada osobitne akcentovať, že tieto boli opatrené výlučne faximile môjho podpisu (resp. tieto som osobne - vlastnoručne nepodpisoval), ktorým disponovali poverené zamestnankyne Obecného úradu Obce E..

Vzhľadom na namietanú nesprávnosť súdom I. stupňa deklarovaných skutkových zistení neobstoja potom ani súdom I. stupňa vyvedené právne závery, že konaním, ktoré je mi kladené za vinu, som naplnil všetky ustanovené obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu (prečinu) subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., resp. trestného činu (prečinu) zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Jednoducho medzi obsahom vo veci produkovaných dôkazov a na ich základe vyvedených skutkových zistení na strane jednej a na ich základe vyvedených právnych záverov na strane druhej, musí existovať kauzalita. Inak povedané deklarované naplnenie pojmových znakov predmetných skutkových podstát musí mať svoj základ v relevantných skutkových zisteniach. V danom prípade to tak nie je. Pri trestnom čine subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák. objektívna stránka spočíva vo vylákaní dotácie, subvencie, príspevku alebo iného plnenia zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia. Subvenciou je finančný príspevok vlády alebo verejno - právnej inštitúcie predstavujúci pre daný subjekt určitú výhodu. Dotáciou sa rozumie peňažný príspevok, podpora poskytovaná vládou alebo verejnoprávnou inštitúciou na činnosť, ktorá je vo verejnom záujme. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Podľa skutkovej vety napadnutého rozsudku protiprávnosť môjho konania spočíva v tom, že:

- som počas zmluvne stanovenej doby trvania podpornej činnosti nevykonal rekonštrukčné práce a zároveň nedošlo k oprave kuchyne kultúrneho domu obce E.,

- na môj pokyn mnou poverené osoby predložili úradu G. vyúčtovanie dotácie, ktoré obsahovalo nepravdivé, fiktívne listinné podklady a neexistujúce výdavky na opravu kuchyne kultúrneho domu obce E., vo výške 6.000 EUR, čím obžalovaný mal porušiť ust. § 13 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ako aj čl. VI bod 7, čl. X bod 2 Všeobecne záväzného nariadenia G. č. 78/2019 o poskytovaní dotácií z vlastných príjmov G..

Predovšetkým som toho názoru, že skutok, z ktorého som bol uznaný za vinného, musí byť precizovaný (vymedzený) tak, aby z jeho konštrukcie bolo možné bez ďalšieho vyvodiť existenciu (naplnenie) všetkých ustanovených obligatórnych pojmových znakov príslušnej skutkovej podstaty, nakoľko podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. V danom prípade tomu tak nie je, nakoľko z konštrukcie skutkovej vety napadnutého rozsudku nie je zrejmé v čom konkrétne spočívala nepravdivosť a fiktívnosť podkladov a neexistujúcich výdavkov predložených Úradu G. samosprávneho kraja v súvislosti s vyúčtovaním poskytnutej dotácie formou refundácie vynaložených výdavkov na rekonštrukciu kuchyne kultúrneho domu v obci E.. Absencia označených skutkových okolností neumožňuje bez ďalšieho vyvodiť právny záver o existencii obligatórnych pojmových znakov objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty spočívajúcich v „vedení do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie dotácie“, teda na vyvodenie právneho záveru, či konanie páchatel'a (obvineného) vykazuje sygnifikantné znaky podvodného konania, ktoré bolo spôsobilé vyvolať u poskytovateľa dotácie omyl pri jej poskytnutí žiadateľovi (pri majetkovej dispozícii poskytovateľa súvisiacej s poskytnutím predmetnej dotácie). Inak povedané z konštrukcie skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplýva, ktoré z predložených podkladov vykazovali (obsahovali) nepravdivé a fiktívne údaje a v čom konkrétne spočívala ich nepravdivosť, či fiktívnosť. Uvedené možno bez ďalšieho vzťahovať aj na deklarované neexistujúce výdavky. Jednoducho označené (absentujúce) skutkové okolnosti nemôžu byť vecou dedukcie, nakoľko ide o tzv. ťažiskové skutkové okolnosti odôvodňujúce existenciu (naplnenie) ustanovených obligatórnych pojmových znakov predmetnej skutkovej podstaty. Navyše súdom I. stupňa označené ustanovenia čl. VI bod 7 a čl. X bod 2 Všeobecne záväzného nariadenia G. samosprávneho kraja číslo 78/2019 o poskytnutí dotácie z vlastných príjmov G. samosprávneho kraja, v kontexte s namietanou absenciou relevantných skutkových okolností vzťahujúcich sa k deklarovanej nepravdivosti a fiktívnosti predkladaných podkladov v rámci vyúčtovania poskytnutej dotácie, neumožňujú bez ďalšieho vyvodiť právny záver o existencii (naplnení) pojmového znaku objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty, spočívajúceho v „absencii podmienok na poskytnutie dotácie“, nakoľko podľa čl. VI bod 7 cit. VZN G. č. 78/2019 „prijímateľ sa zväzuje zrealizovať podporovanú činnosť vopred z vlastných zdrojov a na svoju vlastnú zodpovednosť (systém refundácie)“ a zároveň podľa čl. X bod 2 cit. VZN G. č. 752019 „prijímateľ je povinný v rámci vyúčtovania projektu preukázať G. samosprávnemu kraju, že výdavky vynaložené na projekt sú jednoznačne a preukázateľne použité v priamej súvislosti s podporovanou činnosťou“. Z uvedeného potom rezultuje právny záver, že vo vzťahu k naplneniu obligatórneho pojmového znaku objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty spočívajúceho „v vedení do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie dotácie“ sa javí podstatným (rozhodujúcim), či vynaložené výdavky na zakúpenie pece (resp. elektroinštaláčného a vodoinštaláčného materiálu) boli vynaložené v rozhodnom období (od 01.01.2022 do 31.10.2022) a či tieto kauzálné súviseli s realizovanou rekonštrukciou kuchyne obecného domu v E.. Z obsahu jednotlivých dokladov o zakúpení (obstaraní) predmetných tovarov pritom vyplýva, že tieto boli dodávateľom (zhotoviteľom) predmetného diela obstarané v rozhodnom období (od 01.01.2022 do 31.10.2022) a že tieto boli následne použité pri rekonštrukčných prácach na kuchyni, resp. tvoria jej príslušenstvo (v prípade obstaranej pece). Je teda právne irelevantné, kedy boli začaté a ukončené vlastné rekonštrukčné práce na kuchyni, nakoľko tieto neboli predmetom refundácie vynaložených výdavkov žiadateľom. Rovnako som toho názoru, že v súvislosti s poskytnutím predmetnej dotácie formou refundácie vynaložených výdavkov som neporušil ani žiadnu obligačnú povinnosť, na ktorú som sa zaviazal podľa uzatvorenej Zmluvy č. XXX/XXXX/XXX o poskytnutí dotácie zo dňa 09.07.2022. Konkrétne, podľa čl. II bod 8.1. a) b) cit. Zmluvy „z vecného hľadiska sa za oprávnené výdavky považujú preukázateľne výdavky súvisiace s realizáciou podporovanej činnosti na obstaranie tovarov, služieb a stavebných prác súvisiacich s cieľom daného projektu v rámci výzvy a jeho oprávnených aktivít“, „z časového hľadiska sa za oprávnené výdavky považujú výdavky prijímateľa, ktoré vznikli v lehote súvisiacej s termínom realizácie podporovanej činnosti uvedenej v Zmluve o poskytnutí dotácie“. Nad rámec uvedeného napriek tomu, že takéto skutkové tvrdenie nie je súčasťou konštrukcie skutkovej vety napadnutého rozsudku, z opatrnosti a v záujme právnej istoty namietam, že dôvodom, pre ktorý by nebolo možné uznať ako oprávnený refundovaný výdavok nákup elektrickej pece nie je ani skutočnosť, že tento výdavok nebol expressis verbis uvedený v samotnej Žiadosti o poskytnutie dotácie, resp. v obsahu jej povinných príloh, nakoľko samotná žiadosť o poskytnutie dotácie a ani jej

príloha označená ako „Rozpočet akcie“ neobsahuje položkovite štruktúrovaný výpočet - jednotlivých refundovaných výdavkov, namiesto toho obsahuje podľa predtlaču prílohy sumarizačnú položku č. 6 predpokladaných nákladov na predmetný projekt, marginálne označenú ako „ostatné bežné výdavky“ s celkovým rozpočtom vo výške 10.000 EUR. Nič na veci nemení skutočnosť, že nákup predmetnej elektrickej pece mohol byť formálne začlenený aj pod položku č. 5 predmetného rozpočtu. Ide o otázku interpretácie povahy - charakteru obstaranej elektrickej pece, pričom podľa môjho názoru predmetná elektrická pec má charakter príslušenstva predmetnej kuchyne podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko táto bola určená k trvalému užívaniu s hlavnou vecou, ktorou je predmetná kuchyňa. Inak povedané predmetnú elektrickú pec spája s predmetnou kuchyňou spoločný účel ich užívania. V prípade obstaraného elektroinštalačného a vodoinštalačného materiálu použitého pri rekonštrukcii predmetnej kuchyne ide o súčasť predmetnej kuchyne podľa § 120 ods. 1 Obč. zákonníka. V tejto súvislosti som toho názoru, že aj v prípade uplatnenia reštriktívneho výkladu, pokiaľ ide o systémové - formálne začlenenie predmetných refundačných výdavkov v rámci jednotlivých položiek rozpočtu akcie nemožno prípadnú diskrepanciu interpretovať inak ako administratívne pochybenie, ktoré však nemožno pri rozhodovaní o vine interpretovať v môj neprospech, nakoľko takýto postup by celkom zjavne odporoval zásade nullum crimen sine lege, ako aj zásade prezumpcie neviny a z nej vyplývajúce procesného pravidla in dubio pro reo, ktoré je potrebné dôsledne uplatňovať v procesnej situácii, keď existujú viaceré skutkové eventuality. Zjednodušene povedané, prípadne formálne administratívne pochybenia pri tzv. natipovaní jednotlivých položiek Rozpočtu akcie nemožno interpretovať v môj neprospech, a to tak, že nákup predmetnej elektrickej pece netvorí súčasť podanej Žiadosti o poskytnutie dotácie formou refundácie výdavkov. Rovnako z opatrnosti a v záujme právnej istoty namietam, že dôvodom, pre ktorý by nebolo možné uznať ako oprávnený refundačný výdavok nákup predmetnej elektrickej pece nie je ani skutočnosť, že podľa právneho názoru prezentovaného v rámci svedeckej výpovede Q. A. obstaraná elektrická pec nemá povahu bežných, ale kapitálových výdavkov, nakoľko jej obstarávací cena prevyšuje sumu 1.700 EUR. K uvedenému sa žiada poznamenať, že v obsahu tzv. „dotačných dokumentov“, t. z. v obsahu VZN G. č. 79/2019, ale rovnako tak ani v obsahu uzatvorenej Zmluvy č. XXX/XXXX/XXX o poskytnutí dotácie, nie je obsiahnuté definičné vymedzenie bežných a kapitálových dotačných výdavkov a zároveň označené dokumenty neobsahujú ani blanketné ustanovenie, ktoré by pri definičnom vymedzení bežných a kapitálových dotačných výdavkov odkazovalo na ich definičné vymedzenie v inom dotačnom dokumente, či všeobecne záväznom právnom predpise (napr. na zákon o dani príjmov, či na zákon o účtovníctve). V tejto súvislosti som toho názoru, že pokiaľ povaha (charakter) dotačného výdavku, teda či ide o bežný alebo kapitálový výdavok, má význam pre vyvodenie právnych záverov o existencii - naplnení obligatórnych pojmových znakov príslušnej skutkovej podstaty, v danom prípade pre naplnenie pojmového znaku spočívajúceho v „uvedení do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie dotácie“, potom naplnenie označeného znaku nemôže byť založené na domnienkach, ktoré nemajú oporu v obsahu produkovaných dôkazov, či uplatnení extenzívneho výkladu, resp. uplatnení inštitútu analógie iuris (pokiaľ ide o uplatnenie jednotlivých ustanovení zákona o dani z príjmov či zákona o účtovníctve), nakoľko takýto postup by aj v tomto prípade bol celkom zjavne v rozpore so zásadou nullum crimen sine lege a znamenal by vo svojich dôsledkoch rozširovanie podmienok trestnoprávnej zodpovednosti. Z obsahu doposiaľ zabezpečených listinných dôkazov možno spoľahlivo a bez dôvodných pochybností skutkovo ustáliť, že predmetné tovary boli obstarané v lehote súvisiacej s termínom realizácie podporovanej činnosti a že vynaložené výdavky na obstaranie týchto tovarov kauzálné súviseli s realizáciou dotovanej podporovanej činnosti. Na základe uvedeného potom možno vyvodit' právny záver, že v mojom konaní absentuje obligatórny pojmový znak objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty, spočívajúci v „uvedení do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie dotácie“. Z dôvodu absencie podvodnosti konania, ako aj absencie omylu na strane poškodeného, absentuje potom aj kauzalita medzi konaním, ktoré je mi kladené za vinu v napadnutom rozsudku a majetkovou dispozíciou poškodeného. Vzhľadom na namietanú absenciu rozhodujúcich pojmových znakov objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty objektívne neprichádza do úvahy ani existencia pojmových znakov subjektívnej stránky v zákonom ustanovenej forme úmyselného zavinenia. V tejto súvislosti si dovoľujem osobitne akcentovať, že v našom Trestnom zákone je trestnoprávna zodpovednosť páchatel'a koncipovaná ako individuálna zodpovednosť, teda zodpovednosť za zavinenie. Z uvedeného potom rezultuje záver, že každý jednotlivý pojmový znak príslušnej skutkovej podstaty musí byť pokrytý zavinením v zákonom ustanovenej forme, v danom prípade vo forme úmyselného zavinenia podľa § 15 Tr. zákona. Jednoducho na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a v danom prípade nepostačuje, aby predkladal nepravdivé údaje - doklady (čo dôrazne popieram), ale rovnako sa vyžaduje, aby vedel, resp. aby bol aspoň uzrozumený s tým, že predkladá doklady, ktoré sú nepravdivé. V danom prípade z obsahu

produkovanych dôkazov pritom vyplýva, že som vlastnoručne podpísal a predložil poskytovateľovi dotácie predmetnú žiadosť o poskytnutie dotácie, vrátane jej neoddeliteľných príloh, ako aj vlastnú Zmluvu o poskytnutí dotácie, avšak ďalšiu administratívnu dokumentáciu súvisiacu s doplnením podanej Žiadosti o poskytnutie dotácie či realizáciou a vyúčtovaním poskytnutej dotácie som nepripravoval, nespracoval, vlastnoručne nepodpisoval a ani nebol oboznámený s jej obsahom pred jej odoslaním poskytovateľovi a ani zodpovedných zamestnancov obecného úradu, ktorí spracovali predmetnú agendu, nijako nezákonným spôsobom neusmerňoval. Nič na veci nemení skutočnosť, že som na základe písomného Príkazu starostu obce zo dňa 30.11.2022 splnomocnil zodpovedných zamestnancov obecného úradu na všetky úkony súvisiace s projektom rekonštrukcie kuchyne kultúrneho domu, nakoľko opätovne, trestnoprávna zodpovednosť v našom Trestnom zákone nie je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, ale ako individuálna zodpovednosť, teda zodpovednosť za zavinenie. Z uvedeného dôvodu v mojom konaní absentuje tak vedomostná, ako aj vôľová zložka úmyselného zavinenia podľa § 15 Tr. zákona. Súd I. stupňa predmetný skutok právne kvalifikoval aj ako trestný čin (prečin) zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona. Podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. „verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu“. Objektívna stránka spočíva v konaní verejného činiteľa, ktorý vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Vykonávanie právomoci spôsobom odporujúcim zákonu predstavuje také konanie páchatel'a, ktorý aktívne (komisívne) porušuje alebo obchádza zákony alebo právne predpisy, ktoré upravujú jeho právomoc. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie so špecifickou pohnútkou (motívom) spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Som toho názoru, že z dôvodov podrobne referovaných v súvislosti s namietanou absenciou pojmového znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu (zločinu) subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., spočívajúceho v „uvedení do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie dotácie“, v skratke v súvislosti s absenciou „podvodnosti“ môjho konania, ktorého skutkový základ je identický, ako v prípade naplnenia pojmového znaku „vykonávania právomoci spôsobom odporujúcim zákonu“, pri trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. namietame aj existenciu protiprávnosti („vykonávania právomoci spôsobom odporujúcim zákonu“) v mojom konaní, ako elementárneho obligatórneho pojmového znaku predmetnej skutkovej podstaty. Jednoducho konanie, ktoré je mi kladené za vinu v napadnutom rozsudku nevykazuje deklarovaný rozpor s ust. § 13 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, prípadne rozpor s ust. čl. VI. bod 7 a čl. X. bod 2 Všeobecne záväzného nariadenia G. samosprávneho kraja č. 78/2019 o poskytovaní dotácií z vlastných príjmov G. samosprávneho kraja. Vzhľadom na namietanú absenciu rozhodujúcich pojmových znakov objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty objektívne neprichádza do úvahy ani existencia (naplnenie) pojmových znakov subjektívnej stránky v zákonom ustanovenej forme úmyselného zavinenia, vrátane existencie špecifickej pohnútky v mojom konaní. Vo vzťahu k právnym záverom odôvodňujúcim výrok rozsudku o vine sa žiada osobitne akcentovať, že tento musí byť výrazom celkom jednoznačného, žiadne dôvodné pochybnosti nevzbudzujúceho záveru, že sa práve obžalovaný dopustil skutku uvedeného vo výroku rozsudku, že tento vykazuje znaky niektorého trestného činu, uvedeného v osobitne časti Trestného zákona, a to v spojení so znakmi všeobecnej časti (III. ÚS 25/06, I. ÚS 292/2020, I. ÚS 296/2022). Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhujem, aby Krajský súd v Prešove ako odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a vo veci rozhodol.“

Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania podaného proti výroku o treste v neprospech obžalovaného uviedol, že „v celom rozsahu sa možno stotožniť s rozhodnutím okresného súdu o vine obžalovaného a voči odôvodneniu okresného súdu v tomto smere nemožno mať žiadne výhrady. S rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k výroku o uložení peňažného trestu sa však nemožno stotožniť, nakoľko z pohľadu prokuratúry takto uložený trest nemôže zabezpečiť zákonom predpokladaný účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Pri posudzovaní primeranosti ukladaného trestu bolo u obžalovaného potrebné vychádzať z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého je účelom trestu ochrana spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (individuálna prevencia) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (generálna prevencia). Z hľadiska individuálnej prevencie uložený peňažný trest z pohľadu prokuratúry nezabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a nevytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Dôvodom uvedeného konštatovania je hodnotenie osoby samotného obžalovaného, ktorý ani napriek výsledkom vykonaného

dokazovania nepriznal vinu, svoje konanie žiadnym spôsobom neofutoval, zo strany obžalovaného nedošlo k absolútne žiadnej sebareflexii a navyiac z jeho obhajoby je zrejmé, že zodpovednosť za svoje konanie sa snažil preniesť na zamestnankyne Obecného úradu E.. Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného je potrebné osobitne poukázať aj na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane priestupkovo postihnutý a taktiež bol v minulosti právoplatne odsúdený, čo nesporne svedčí o sklonoch obžalovaného páchať protispoločenskú činnosť. Práve uvedené skutočnosti týkajúce sa priestupkovej a trestno-právnej minulosti obžalovaného svedčia o potrebe uloženia trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmiennečne odložený a bola by mu uložená primeraná skúšobná doba tak, ako tomu bolo v troch z celkovo štyroch právoplatných odsúdení. K nedostatočnosti splnenia účelu uloženého trestu z hľadiska generálnej prevencie, t.j. ochrany spoločnosti je potrebné uviesť, že tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, účelom trestu je aj ochrana spoločnosti, ktorá spočíva v tom, že uložený trest odradí iných od páchania trestných činov a zároveň vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Uložený peňažný trest však tento účel nespĺňa, keďže pri trestnej činnosti, aká je obžalovanému kladená za vinu, nie je uloženie peňažného trestu vo výmere uloženej okresným súdom dostatočným pre ochranu spoločnosti a je viac ako pravdepodobné, že takto uložený trest neodradí ďalších potencionálnych páchatel'ov od páchania trestnej činnosti obdobnej alebo totožnej trestnej činnosti. Vo vzťahu k absencii generálnej prevencie uloženého trestu uvádzam, že z pohľadu prokuratúry je viac ako pravdepodobné, že uloženie peňažného trestu obžalovanému, ktorý je starostom obce, poslancom G. samosprávneho kraja (ďalej len „G.“) a verejne známou osobou, v žiadnom prípade neodradí iných od páchania trestnej činnosti. Práve skutočnosť, že obžalovaný je verejnosťou vnímaný ako verejne činná osoba, môže vo verejnosti vyvolať dojem tzv. „papalášizmu“ vo vzťahu k verejne činným a známym osobám okresu C. D., čo v žiadnom prípade neplní účel trestu z hľadiska generálnej prevencie v zmysle § 34 ods. 1 Trestného poriadku. Odhliadnuc od vyššie zdôvodneného nesúhlasu so samotným druhom uloženého trestu nemožno súhlasiť ani s výškou uloženého peňažného trestu, keďže z odôvodnenia rozsudku nevyplýva z čoho okresný súd vychádzal pri určení výšky uloženého peňažného trestu. Možno sa len domnievať, že okresný súd vychádzal z osobných pomerov a príjmových pomerov obžalovaného, ktoré sú zrejme z obsahu zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, kde obžalovaný deklaroval svoje čisté mesačné príjmy vo výške 4.300,- eur, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol k veci vypovedať. V tejto súvislosti dávam do pozornosti skutočnosť, že z verejne dostupných zdrojov (majetkové priznanie poslanca G. A. B. za rok 2023 je verejne dostupné na webovom sídle G.) vyplýva, že za rok 2023 mal obžalovaný z funkcie, za ktorú podal majetkové priznanie príjem 7.870,- eur a iné príjmy 51.692,- eur, čo predstavovalo pri súčte priznaných príjmov celkovú sumu 59.562,- eur, teda priemerný mesačný čistý príjem v roku 2023 predstavoval sumu 4.963,50 eur. Nakoľko príjmy obžalovaného v čase vyhlásenia rozsudku museli byť vyššie ako v roku 2023, možno konštatovať, že uloženie peňažného trestu vo výške 3.500,- eur, teda ani nie vo výške obžalovaným priznaného čistého príjmu, nie je postačujúce na nápravu páchatel'a a už vôbec nie je postačujúce z hľadiska generálnej prevencie, osobitne ak vezmeme do úvahy skutočnosť, že obžalovaný je verejným činiteľom a skutku, ktorý je mu kladený za vinu sa mal dopustiť z titulu verejnej funkcie - starostu obce E., ku škode verejnej inštitúcie - G. samosprávneho kraja, kde obžalovaný pôsobí ako poslanec. V nadväznosti na uvedené možno súhrne uviesť, že vzhľadom k osobe obžalovaného, ktorý je známou osobnou verého a spoločenského života v okrese C. D., nemožno súhlasiť tak s druhom, ako ani výškou uloženého peňažného trestu, nakoľko okolnosti týkajúce sa skutku, ako aj okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, vytvárali priestor na to, aby okresný súd obžalovanému uložil iný druh trestu (trest odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmiennečne odložený), prípadne uložil peňažný trest vo vyššej než uloženej výmere, nakoľko len takto uložený trest by z pohľadu prokuratúry spĺňal účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. V neposlednom rade v súvislosti s vyššie uvedeným poukazujem na ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona a skutočnosť, že okresný súd pri ukladaní trestu dôsledne neprihliadal na osobné, zárobkové, majetkové pomery obžalovaného, ako ani na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako ani na možnosť nápravy obžalovaného a správanie obžalovaného po spáchaní činu. S poukazom na vyššie uvedené dôvody navrhujem Krajskému súdu v Prešove, aby rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/38/2024 zo dňa 07.02.2025 vo výroku o treste zrušil a obžalovanému uložil podmiennečný trest odňatia slobody, ktorého výkon bude podmiennečne odložený a bude mu uložená primeraná skúšobná doba. V prípade, ak sa krajský súd nestotožní s týmto návrhom, navrhujem aby krajský súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výške, ktorá bude spĺňať účel trestu predpokladaný ustanovením § 34 ods. 1 Trestného zákona a ktorý bude dosahovať aspoň výšku rovnajúcu sa príjmu obžalovaného v roku 2023, teda minimálne vo výške 5.000,- eur.“

Na podklade uvedených odvolaní krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že čiastočne dôvodné je iba odvolanie obžalovaného.

V prvom rade krajský súd zistil, že v konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonané dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie tak, ako to predpokladá ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku. Vykonané dôkazy súd prvého stupňa následne vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkovým záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Podrobne a logicky popísal akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj to, prečo obrane obžalovaného neuveril. Vo vzťahu ku skutkovým záverom dal odpoveď aj na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré sú v podstate totožné s obsahom záverečnej reči obhajcu. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, pričom krajský súd sa s nimi aj v celom rozsahu stotožňuje.

Vzhľadom na námietky obhajoby odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že do práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

V predmetnej veci prvostupňový súd vysvetlil, prečo si neosvojil hodnotenie vykonaných dôkazov obhajobou. Na stranách 3 - 21 svojho odsudzujúceho rozsudku dôsledne, precízne, zrozumiteľne a vyčerpávajúco rozobral všetky vykonané dôkazy, tieto vyhodnotil jednotlivo i v súhrne, presvedčivo vysvetlil, prečo neuveril tvrdeniam obžalovaného o jeho neznalosti o obsahu úkonov pracovníčok obecného úradu týkajúcich sa dotácie a vyúčtovania akcie, v čom spočívalo podvodné konanie obžalovaného a ktoré zistené skutočnosti svedčia o jeho podvodnom úmysle, ako aj ktoré dôkazy preukazujú jeho vinu a prečo. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu musí byť každému, aj nestrannému pozorovateľovi, bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že obžalovaný ako starosta obce od G. samosprávneho kraja z jeho rozpočtu vylákal dotáciu v sume 5.000,- eur, ktorej poskytnutie bolo podľa všeobecne záväzného nariadenia viazané na podmienky, ktoré neboli splnené, a to tým, že G. samosprávny kraj uviedol do omylu v otázke ich splnenia.

Aj podľa krajského súdu skutkové závery obsiahnuté vo výroku o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodňujú záver, že sa skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a že naplňa všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný ako starosta obce E. uviedol G. samosprávny kraj (ďalej tiež „G.“) do omylu ohľadom ukončenia opravy kuchyne kultúrneho domu obce E., ktoré bolo podmienkou pre poskytnutie dotácie z rozpočtu G. formou refundácie, a predložil vyúčtovanie vynaložených nákladov predmetnej opravy napriek tomu, že táto oprava nielenže nebola ukončená, ale sa s ňou ešte ani nezačalo. Podmienkou pre poskytnutie dotácie refundáciou nákladov pritom podľa Všeobecne záväzného nariadenia G. č. 78/2019 bolo, že obec ako prijímateľ zrealizuje podporovanú činnosť vopred z vlastných zdrojov a na svoju vlastnú zodpovednosť (čl. VI. bod 7.), a že v rámci vyúčtovania projektu preukáže G. samosprávny kraj, že výdavky vynaložené na projekt sú jednoznačne a preukázateľne použité v priamej súvislosti s podporovanou činnosťou (čl. X. bod 2.). Keďže v čase predloženia vyúčtovania nákladov opravy kuchyne kultúrneho domu G. samosprávny kraj táto oprava nebola zrealizovaná, tak vyúčtovanie projektu nemohlo byť ani pravdivé, ale obsahovalo (rovnako ako k nemu priložené prílohy) nepravdivé a fiktívne údaje.

O podmienkach poskytnutia dotácie obžalovaný nepochybne vedel. Tieto podmienky boli prevzaté a skonkretizované aj v zmluve o poskytnutí dotácie č. XXX/XXXX/XXX, ktorú obžalovaný vlastnoručne podpísal. V tejto zmluve (čl. I. bod 3., čl. II. bod 2. a 6.) bolo medzi G. a Obcou E. dohodnuté, že dotácia vo výške 5.000,- eur bude obci poskytnutá na opravu kuchyne kultúrneho domu, ktorá bude realizovaná v termíne 1.1.2022 – 31.10.2022. Ďalej bolo dohodnuté, že dotácia bude poskytnutá jednorazovo formou refundácie s tým, že prijímateľ (Obec E.) sa zaväzuje zrealizovať podporený projekt vopred na vlastné náklady a na svoju vlastnú zodpovednosť. Po ukončení projektu bol prijímateľ povinný uhradiť všetky výdavky s projektom spojené vopred na vlastné náklady a predložiť vyúčtovanie projektu za účelom overenia dokladov o skutočne zrealizovaných a uhradených výdavkoch rozpočtu projektu v lehote do 30 kalendárnych dní od posledného dňa ukončenia realizácie projektu, najneskôr však do 30.11.2022.

Obžalovanému bolo zo zmluvy o poskytnutí dotácie [čl. II. bod 17. písm. a), d)], ako aj zo všeobecne záväzného nariadenia č. 78/2019 (čl. X. bod 5., čl. XI. bod 2.) známe, že G. (poskytovateľ) dotáciu neposkytne, ak obec poruší povinnosť predložiť vyúčtovanie projektu v termíne, alebo ak sa preukáže, že uviedla nepravdivé údaje v žiadosti o poskytnutie dotácie, v prílohách, vo vyúčtovaní skutočne zrealizovaných výdavkov alebo v dokumentoch, ktoré sú jeho prílohami. Napriek tomu, aj keď projekt ešte realizovaný nebol, obžalovaný listom podaným na poštovú prepravu dňa 30.11.2022 predložil G. samosprávnemu kraju vyúčtovanie akcie a správu o vyhodnotení realizácie projektu, v ktorých obžalovaný ako starosta obce nepravdivo tvrdil, že v obci opravovali kuchyňu kultúrneho domu, nakoľko nespĺňala potrebné štandardy s tým, že náklady sú 6.000,- eur a z toho príspevok z G. je 5.000,- eur. Následne na preukázanie nákladov na opravu kuchyne dal G. predložiť faktúru R. zo 14.11.2022 vystavenú za opravu kuchyne kultúrneho domu v obci E. dodávateľom C. E. s.r.o., r.s.p., ktorej je obžalovaný jediným konateľom, v sume 6.000,01 eur, ako aj výpis z účtu o úhrade tejto sumy 30.11.2022 a ďalšie doklady. Obžalovaný dal dokonca G. zaslať fotografie o priebehu a výsledku opravy kuchyne v obci E., ktoré v skutočnosti boli fotografiami z rekonštrukcie v obci T..

Práve na podklade takéhoto nepravdivého vyúčtovania nákladov vynaložených na opravu kuchyne, G. samosprávny kraj poukázal obci E. dotáciu vo výške 5.000,- eur na refundáciu týchto nákladov. Obžalovaný teda vylákal dotáciu z rozpočtu G. samosprávneho kraja vo výške 5.000,- eur tým, že ho uviedol do omylu v otázke zrealizovania opravy kuchyne T. obce E., ktorá bola podmienkou stanovenou všeobecne záväzným nariadením pre poskytnutie predmetnej dotácie jednorazovou refundáciou nákladov vynaložených pri oprave kuchyne. Týmto konaním naplnil formálne znaky prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona. Konal pritom v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel od G. vylákať dotáciu z jeho rozpočtu, ktorej poskytnutie bolo podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré obec E. nespĺňala, a to tým, že G. uviedol do omylu v otázke splnenia týchto podmienok.

Uvedené skutkové zistenia správne okresný súd premietol do skutkovej vety napadnutého rozsudku. Skutok je v skutkovej vete vymedzený v súlade s požiadavkami ust. § 163 ods. 3 Tr. poriadku tak, že zodpovedá formálnym znakom prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona, vrátane uvedenia miesta, času a spôsobu spáchania skutku, ako aj iných skutočností potrebných na to, aby nemohol byť zamenený s iným.

Správne sa okresný súd vysporiadal aj s námietkou obžalovaného, podľa ktorej nemožno spoľahlivo a bez dôvodných pochybností ustáliť, aby obžalovaný akýmkoľvek spôsobom participoval na príprave, vyhotovení či odosielaní jednotlivých listinných podkladov G. súvisiacich s administráciou realizácie a vyúčtovania poskytnutej dotácie, a aby sa oboznámil s ich obsahom pred ich odoslaním G. zamestnankyňami Obecného úradu obce E. a v konečnom dôsledku ani to, aby zamestnankyne Obecného úradu obce E. akýmkoľvek nezákonným spôsobom usmerňoval pri príprave, spracovaní či zasielaní predmetných listinných podkladov G..

V súvislosti s tým je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný bol starostom obce E., ktorý je predstaviteľom, najvyšším výkonným orgánom a štatutárnym orgánom obce, ktorý okrem iného zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám, ako aj rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu (§ 13 ods. 1, 4, 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení). Bol to obžalovaný, kto ako starosta v mene obce E. dňa 1.3.2022 písomne žiadal G. samosprávny kraj o poskytnutie dotácie na opravu kuchyne kultúrneho domu v obci E. s termínom realizácie 1.1.2022 – 31.10.2022 a kto pripájal prílohy, vrátane

rozpočtu, podľa ktorého sa žiadalo o dotáciu len na bežné náklady, nie na nákup strojov, prístrojov, zariadenia, techniky, náradia či materiálneho vybavenia (pri týchto položkách je v rozpočte 0,- eur). Tejto žiadosti o poskytnutie dotácie zodpovedá následná emailová komunikácia z 30.3.2022, kde na výzvu poverenej zamestnankyne G. A. A. o spresnenie výdavkov, na ktoré sa dotácia žiada, starosta obce E. A. B. odpovedá, že predložená žiadosť o získanie dotácie predstavuje opravu kuchyne, odstránenie jej zlého technického stavu, pričom predmetom dotácie sú práce, ktoré nemajú kapitálový, ale bežný účel. Zároveň spresňuje, že pôjde o búracie práce za 1.500,- eur, podlahy (cementový poter) v sume 1.000,- eur, povrchové úpravy (obklady a dlažby) za 4.500,- eur, omietky v cene 1.000,- eur, hydroizolácie za 500,- eur a rozvody ZTI (výmena starých za nové) 1.500,- eur.

Obžalovaný potvrdil, že ako starosta obce E. dňa 27.5.2022 uzatváral s G. aj zmluvu č. 614/2022/OPR o poskytnutí dotácie, za účelom zrealizovania podporenej činnosti popísanej v žiadosti o poskytnutie dotácie a za podmienok dohodnutých v zmluve (čl. II. bod 1. zmluvy). Ako bolo vyššie uvedené, v tejto zmluve (čl. I. bod 3., čl. II. bod 2. a 6.) bolo dohodnuté, že dotácia vo výške 5.000,- eur bude obci poskytnutá na opravu kuchyne kultúrneho domu, ktorá bude realizovaná v termíne 1.1.2022 – 31.10.2022, a že bude poskytnutá jednorazovo formou refundácie s tým, že prijímateľ (Obec E.) sa zaväzuje zrealizovať podporený projekt vopred na vlastné náklady a na svoju vlastnú zodpovednosť. V zmysle zmluvy po ukončení projektu bol prijímateľ povinný uhradiť všetky výdavky s projektom spojené vopred na vlastné náklady a predložiť vyúčtovanie projektu za účelom overenia dokladov o skutočne zrealizovaných a uhradených výdavkoch rozpočtu projektu v lehote do 30 kalendárnych dní od posledného dňa ukončenia realizácie projektu, najneskôr však do 30.11.2022.

Na základe uvedeného je nepochybné, že obžalovaný ako osoba, ktorá v mene obce žiadala o poskytnutie dotácie a uzavrela zmluvu o jej poskytnutí, pričom vymedzoval aj náklady, na ktoré sa dotácia poskytuje, musel nepochybne poznať všetky podmienky, za ktorých obec môže dotáciu získať. Takýmito osobami neboli zamestnankyne obce E. – A. O. P., A. N. a M. B., ktoré sa so zmluvou detailne neoboznámali a konkrétne podmienky poskytnutia dotácie nepoznali. Ani krajský súd preto nemá pochybnosti o pravdivosti výpovedí týchto svedkýň, podľa ktorých všetko, čo robili v súvislosti s dotáciou, robili a posielali vždy podľa pokynov starostu, pričom bez jeho vedomia by nemohli urobiť nič. Tak to bolo aj v prípade vyúčtovania akcie z 30.11.2022 a správy o vyhodnotení realizácie projektu, ako aj následnej emailovej komunikácie, ktorej súčasťou je tiež faktúra R. či fotografie kuchyne KD obce T., ktorými sa mala preukázať oprava predmetnej kuchyne KD obce E..

Záveru o tom, že obžalovaný konal pri uvádzaní G. do omylu za účelom vylákania dotácie, zodpovedá aj skutočnosť, že za opravu kuchyne kultúrneho domu v obci E. dňa 14.11.2022 faktúru R. na sumu 6.000,01 eur vystavila spoločnosť C. E., s.r.o., r.s.p., ktorej jediným konateľom bol obžalovaný. Vystavená bola teda v čase, keď sa oprava kuchyne ešte ani nezačala. Je zrejmé, že šlo o faktúru fiktívnu, s dátumom dodania prác 31.10.2022, čo realite nezodpovedalo, pretože s opravou kuchyne sa začalo až v januári 2023. Práve táto faktúra bola jedným z podkladov pre preukázanie, že činnosť, ktorá mala byť podporená dotáciou, bola zrealizovaná. Teda aj táto faktúra preukazuje, že dotácia bola vylákaná konaním obžalovaného.

Správne okresný súd poukázal aj na to, ako obžalovaný sám aktívne komunikoval s G. vo veciach týkajúcich sa dotácie. Nielen podľa zamestnankyne G. Q. A. A., ale aj podľa zamestnankýň obce E. - A. O. P., A. N. a M. B., obžalovaný sám viackrát telefonicky jednal s Q. A. A. a niekedy aj emailom. Toto zistenie nemôže spochybniť skutočnosť, že si Q. A. na hlavnom pojednávaní z viacerých hovorov vybavila obsah jedného konkrétneho telefonického hovoru s obžalovaným.

Z uvedeného je tak nepochybné, že to bolo konanie obžalovaného, ktorým ako starosta obce vylákal dotáciu a uviedol G. do omylu ohľadne podmienok pre poskytnutie dotácie, ktoré splnené neboli. Pokiaľ aj niektoré úkony súvisiace s dotáciou a vyúčtovaním opravy kuchyne vykonali zamestnankyne obce E., konali tak bez dostatočnej znalosti veci a podmienok poskytnutia dotácie, a to vždy podľa pokynov obžalovaného ako starostu obce. Nešlo o ich prejav vôle, ale o prejav vôle obžalovaného. Na všetkých relevantných úkonoch bol podpis obžalovaného ako starostu, či už vlastnoručný alebo vo forme faksimile, bez ktorého by G. tieto úkony neakceptoval. Svedčí o tom aj emailová komunikácia z 30.3.2022, ktorú musela obec zaslať G. opakovane aj s potvrdením, že ide o email od starostu obce E. A. B.. Na závere o tom, že išlo o konanie obžalovaného, nemení nič ani tzv. „príkaz starostu obce A. B. na všetky úkony týkajúce sa projektu – oprava kuchyne kultúrneho domu“, ktorým prikázal

zamestnankyniam obce vykonať všetky formálne úkony týkajúce sa predmetného projektu. Tento príkaz vydal obžalovaný v posledný deň lehoty na vyúčtovanie dotácie 30.11.2022, hoci takýto príkaz nevydal predtým nikdy v žiadnom inom prípade. Svedčí tak iba o snahe obžalovaného vyhnúť sa zodpovednosti za nepravdivé úkony týkajúce sa vyúčtovania dotácie. Správne tak okresný súd uzavrel, že tento príkaz obžalovaného jeho trestnej zodpovednosti zbaviť nemohol.

Rovnako správne sa okresný súd vysporiadal aj s námietkami obžalovaného, podľa ktorých bol materiál na opravu kuchyne, vrátane elektrickej pece, zakúpený už pred vykonaním opravy kuchyne a pred vyúčtovaním podporovanej akcie. Podstata podvodného konania obžalovaného totiž spočívala v tom, že dotáciou podporovaná akcia realizovaná v dohodnutom termíne nebola, no napriek tomu v rozpore s podmienkami všeobecne záväzného nariadenia a zmluvy vykonal vyúčtovanie jej nákladov. Nedôvodná je aj námietka obžalovaného, že nevedel aké náklady je obec oprávnená vyúčtovať a tak vyúčtoval aj zakúpenú elektrickú pec. Už v žiadosti o poskytnutie dotácie a v následnej komunikácii výslovne uviedol, na aké náklady bude žiadať dotáciu a že pôjde len o bežné a nie o kapitálové výdavky. Išlo len o stavebné práce, nie o náklady na nákup strojov, prístrojov, zariadenia, techniky, náradia či materiálneho vybavenia (pri týchto položkách je v rozpočte 0,- eur). S takýmto obsahom bolo G. predložené aj vyúčtovanie akcie z 30.11.2022, ako aj faktúra R. zo 14.11.2022 a súpis vykonaných prác. Aj tu krajský súd v celom rozsahu poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k zhodnému záveru ako okresný súd a teda, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona. Pri prečine sa však okrem formálnych znakov na vyvodenie trestnej zodpovednosti vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, vyjadreného v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu pri prečinoch má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny). Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinu, sa týkajú konania a následku (test objektívnej stránky) a miery zavinenia v prípade pohnútky (t. j. subjektívnej stránky) sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Závažnosť niektorého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi trestným činom a priestupkom (rozsudok NS SR sp. zn. 3To/2/2018 z 5.9.2018).

V predmetnej veci nie je možné prehliadnuť, že k žiadnemu protiprávnemu konaniu by nedošlo, ak by termín opravy kuchyne nebol určený do 31.10.2022, ale bol by určený do 28.2.2023, teda ak by bol posunutý len o 4 mesiace. Oprava kuchyne kultúrneho domu obce E., na ktorú sa predmetná dotácia žiadala, totiž bola nielen plánovaná, ale aj skutočne vykonaná, a to v priebehu mesiaca so začiatkom v januári 2023 (podľa svedka Q. O. N. už v decembri 2022). Vykonaná bola sociálnym podnikom obce E. – C. s.r.o., r.s.p. (teda tak, ako sa tvrdilo vo vyúčtovaní). Zo svedeckých výpovedí je zrejmé, že obžalovaný termín realizácie kuchyne posunul z dôvodu, aby zamestnanci sociálneho podniku počas teplého obdobia pracovali vonku a až počas chladného obdobia mohli pracovať ďalej vo vnútri v kultúrnom dome. Pohnútkou obžalovaného teda nebolo obohatiť sa, ale zabezpečiť prácu pre zamestnancov sociálneho podniku aj počas zimného obdobia.

Z dokazovania tiež vyplýva, že hodnota stavebných prác a materiálu, na ktoré sa dotácia žiadala, bola vyúčtovaná 30.11.2022 v nižšej sume, než aká bola skutočná hodnota vykonaných stavebných prác a použitého materiálu. Kým podľa vyúčtovania predloženého G. išlo o stavebné práce a materiál v hodnote 6.000,01 eur, tak podľa znaleckého posudku ich hodnota bola v skutočnosti až 6.407,82 eur, pričom podľa znalca pri oprave kuchyne boli práce skutočne vykonané a materiál použitý. Samotná rekonštrukcia kuchyne bola pritom v skutočnosti vykonaná vo väčšom rozsahu, než ako bola žiadaná dotácia (napríklad išlo aj o zakúpenie elektrickej pece).

Vychádzajúc zo svedeckých výpovedí Q. O. N., A. T. a ďalších zamestnancov sociálneho podniku, faktúr a znaleckého posudku z odboru stavebníctva je pritom zrejmé, že stavebný materiál na opravu kuchyne sa priebežne kupoval ešte v termíne určenom v zmluve o poskytnutí dotácie, pričom bol takto zakúpený v sume 2.442,12 eur (mimo elektrickej pece, ktorá bola zakúpená za sumu 3.789,94 eur).

Je teda možné konštatovať, že prostriedky dotácie boli skutočne použité na účel, na ktorý boli určené a že boli vynaložené na prospech obyvateľov obce E., teda k verejnému prospechu, a nie na súkromný účel obžalovaného či inej osoby. Aj práce boli vykonané sociálnym podnikom obce E., teda ani v tomto smere nie je možné hovoriť o prospechu obžalovaného, ale o zabezpečení práce pre zamestnancov sociálneho podniku, ktorého jediným spoločníkom je obce E. a ktorého hlavným cieľom je dosahovať pozitívny sociálny vplyv.

Uvedený spôsob spáchania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a pohnútky obžalovaného, s prihliadnutím aj na relatívne nižšiu škodu spôsobenú protiprávnym konaním vo výške 5.000,- eur (nižšiu v porovnaní s inými prípadmi subvenčných podvodov, ako aj v porovnaní s hranicou väčšej škody, ktorá je 20.000,- eur), vedú krajský súd k záveru, že závažnosť predmetného činu je nepatrná a že konanie obžalovaného nedosiahlo intenzitu potrebnú na konštatovanie naplnenia aj materiálneho korektívu prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona.

Konanie obžalovaného teda síce naplnilo formálne znaky, nie však materiálny znak skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ okresný súd v napadnutom rozsudku skutok kvalifikoval aj ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, je potrebné konštatovať, že konanie obžalovaného nenapĺňa ani len formálne znaky tohto prečinu.

Prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa sa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona dopustí verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

Z ust. § 128 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie starosta, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť verejného činiteľa (ale aj jeho ochranu) sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou, zodpovednosťou, postavením alebo funkciou, ak tento zákon neustanovuje inak.

Právomocou verejného činiteľa sa rozumie oprávnenie verejného činiteľa na základe Ústavy SR, ústavného zákona alebo zákona rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, a to vydávaním všeobecne záväzných alebo individuálnych právnych aktov. Obsah pojmu právomoc v zmysle

§ 128 ods. 1 Tr. zákona nenapĺňa každé zákonné ustanovenie určujúce verejnému činiteľovi spôsob a hranice jeho konania. Mnohé všeobecne záväzné právne predpisy totiž upravujú právne vzťahy bez ohľadu na to, či konkrétny subjekt má alebo nemá postavenie verejného činiteľa. Pri zisťovaní obsahu právomoci verejného činiteľa treba vo všeobecnosti vychádzať zo všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich pôsobnosť a oprávnenia a povinnosti konkrétneho subjektu v postavení verejného činiteľa. Bez ohľadu na spôsob a formu realizácie právomoc musí obsahovať prvok moci (rozhodnutie musí byť vynútiteľné štátnou mocou) a prvok rozhodovania. Významný aspekt plynúci z prvku moci spočíva v tom, že výkon právomoci realizovaný formálnym či neformálnym právnym úkonom je vždy jednostranným úkonom nezávislým od vôle subjektu, voči ktorému smeruje alebo ktorého sa týka, pričom verejný činiteľ je viazaný len zámerom určeným všeobecne záväznými právnymi predpismi (NR 5Tz 5/2004).

Pod slovným spojením „vykonávanie právomoci spôsobom odporujúcim zákonu“ treba rozumieť také konanie páchatela, ktorý aktívne (komisívne) porušuje, alebo obchádza zákony alebo právne predpisy, ktoré upravujú jeho právomoc. V každom individuálnom prípade pritom musí ísť o porušenie alebo obchádzanie konkrétneho zákona alebo iného konkrétneho právneho predpisu vydaného na základe

zákona (porovnaj s: Burda, E. - Čentéš, J. - Kolesár, J. - Záhora, J. a kol.: Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 1073).

Základnou podmienkou na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči páchatelovi za konkrétny trestný čin je identifikovanie konania, ktoré má byť posúdené ako trestné v zrozumiteľnej a primerane presnej skutkovej vete výroku o vine odsudzujúceho rozsudku. Skutková veta alebo tiež skutok, pre ktorý je páchatel stíhaný, musí odzrkadľovať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bolo páchatelovi vznesené obvinenie, podaná obžaloba a napokon vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Podmienkou existencie či danosti konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu je naplnenie všetkých jej znakov. Nedostatok hoci i len jedného z obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu sa rovná nedostatku skutkovej podstaty ako takej.

V predmetnej veci súd prvého stupňa uznal obžalovaného za vinného aj (v základnej skutkovej podstate) za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona s konštatovaním v právnej vete, že „...vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu“.

Pojem „vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu“ treba vykladať tak, že ide o obchádzanie konkrétneho zákona alebo iného konkrétneho právneho predpisu vydaného na základe zákona. Právomoc niečo konať nemôže byť abstraktnou veličinou, ktorú si oprávnená osoba sama identifikuje a prípadne jej rozsah svojvoľne rozširuje, či zužuje. Právomoc musí byť presne ohraničená a jednoznačne konkrétne špecifikovaná zákonom alebo iným právnym predpisom vydaným na základe zákona. Právomoc totižto umožňuje oprávnenej osobe autoritatívne rozhodovať o právach a povinnostiach subjektov či už priamo alebo sprostredkovane. Subjekt, o ktorého právach alebo povinnostiach rozhoduje orgán verejnej moci, nie je v rovnoprávnom postavení s týmto orgánom a obsah rozhodnutia tohto orgánu nezávisí od vôle subjektu. *Conditio sine qua non* v materiálnom právnom štáte je dôsledné dodržiavanie kompetencií odvodených od právomoci orgánu verejnej moci. Právomoc starostu v kontexte § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona musí byť výslovná, jednoznačná, nevzbudzujúca pochybnosti o tom, čo orgán verejnej moci - v tomto prípade starosta smie. Taxatívny, nie demonštratívny výpočet pôsobnosti je prostriedkom na dosiahnutie tohto cieľa.

Právomoc starostu konať v medziach zákona, resp. opak vyjadrený v písm. a) § 326 ods. 1 Tr. zákona - vykonávanie svojej právomoci spôsobom odporujúcim zákonu nemožno odvodzovať len z ust. § 13 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, pretože toto ustanovenie obsahuje len sľub starostu, že bude „riadne plniť svoje povinnosti, ochraňovať záujmy obce a Slovenskej republiky“, ako aj že bude „Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy pri výkone svojej funkcie starostu uplatňovať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia“. Toto ustanovenie teda neobsahuje konkrétnu právomoc starostu niečo konať, ale obsahuje len všeobecný sľub starostu riadne plniť svoje povinnosti a ochraňovať záujmy obce a Slovenskej republiky, a tiež všeobecne odkazuje na právne predpisy, v súlade s ktorými starosta sľubuje konať. Preto je trestným činom podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona až také konanie starostu, ktorý svoju (konkrétnym zákonom) taxatívne určenú právomoc vykonáva v rozpore s týmto konkrétnym zákonom.

Právomoc starostu neupravujú ani v skutkovej vete označené ustanovenia čl. VI. bod 7. a čl. X. bod 2. Všeobecne záväzného nariadenia G. samosprávneho kraja č. 78/2019 o poskytovaní dotácií z vlastných príjmov G., pretože tieto upravujú len zmluvné podmienky poskytnutia dotácie, ktoré musí dodržiavať každá zmluvná strana v postavení prijímateľa dotácie bez ohľadu na to, či touto zmluvnou stranou je obec či iná právnická alebo fyzická osoba. Toto všeobecne záväzné nariadenie upravuje len právomoc orgánov G. samosprávneho kraja pri rozhodovaní o poskytovaní dotácií. Nie však starostu obce, ktorá je v danom prípade len zmluvnou stranou nerozhodujúcou o poskytovaní dotácií.

V skutkovej vete teda chýba jeden z obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, a to objektívna stránka.

Krajský súd už vyššie uviedol, že absencia čo i len jedného z obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu vylučuje vyvodenie trestnej zodpovednosti voči páchatelovi za konkrétny skutok. Nie každý skutok musí byť trestným činom, ale každý trestný čin musí byť skutkom presne identifikovaným a vymedzeným hranicami právnej vety.

Vzhľadom na chýbajúce znaky trestného činu konanie obžalovaného vymedzené v skutkovej vete napadnutého rozsudku nie je prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona a ani prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ale ani iným trestným činom.

Na strane druhej však krajský súd zistil, že obžalovaný podvodným konaním úmyselne na cudzom majetku spôsobil škodu. Preto príslušný správny orgán by ho mohol posúdiť ako priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Preto krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil a podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec obž. A. B. postúpil Okresnému úradu C. D., ktorý by ju mal prejednať ako priestupok. Súčasne odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.